

samlet Gennemførelse af hele Spørgsmaalet. Det vil ikke være heldigt, at vi gaa hen stykkevis og oprette en Afdeling hist og en Afdeling her. Hvor Afdelingen skal oprettes, anser jeg for at være temmelig givet ved de Overvejelser, der have fundet Sted i det kongelige danske Landhusholdningsselskab. Sagen haster jo ikke saa særdeles, efterdi der jo nu ydes 2,000 Kr. til Drift og Vedligeholdelse af Samlingen i Lyngby. Paa det nu foreliggende Finanslovsforslag findes dette jo ogsaa. Altsaa med denne Bevilling mener jeg, at vi have Tid til at komme til en samlet Overvejelse, og det er det, jeg gerne vilde, vi skulde.

Jeg tror ligesom den ærede sidste Taler, at det er højst nødvendigt, at Samlingen ude i Lyngby bliver delt, der maa nødvendigvis gøres noget for at sikre den mod Brandfare og for at sikre de gamle Sager mod Tidens Tand. Det kan ikke være anderledes. Jeg skal lige saa lidt som den sidste ærede Taler komme ind paa en Redegørelse for denne Sags historiske Udvikling. Jeg vil kun henvise de ærede Medlemmer, der kunne have Lyst til at sætte sig ind i det, til den Aarsberetning, der er udgiven af det kongelige danske Landhusholdningsselskab 1901—02. Det er sjældent, der i de Skrifter, der omdes paa vore Pladser, findes et saa læseværdigt Stykke som denne historiske Redegørelse for Udviklingen af Tanken om et Landbrugsmuseum. Man kan der se, hvorledes det er gaaet, siden afdøde Møller Holst i 1879 fremsatte Tanken, til i December 1901, da Landhusholdningsselskabet gjorde Indstilling til Landbrugsministeriet angaaende denne Sag. Jeg anser Spørgsmaalet for at have en betydelig Vigtighed og en betydelig Interesse for Landbruget, ja, i Grunden for alle danske Mennesker. Jeg kan ikke lade være at udtale min Forundring over, at dette Spørgsmaal ikke for længe siden er løst i et Land som Danmark, der er et udpræget agerdyrkende Land og tillige et Land, hvor Sansen for historisk Oplysning og for faglig Uddannelse maa siges at være temmelig vaagen. Det er mærkeligt, at dette Spørgsmaal ikke allerede for Aar siden er ordnet, og det er beklageligt, efterdi en Mængde af de gamle Genstande forsvinde Aar for Aar.

Men netop fordi jeg ser Sagen som en i Grunden vigtig Sag for hele det danske Landbrug, kan jeg ikke saa godt være med til at tage det efter den gamle Recept, at skal vi give 15,000 Kr. til Aarhus, saa skal vi ogsaa give 15,000 Kr. til Odense, ja, Odense skulde have 5,000 Kr.

til, efterdi det var Landmandsforsamlingen i Odense, der gav Anledning til, at Samlingen i Lyngby blev forøget med saa mange Genstande, og efterdi det var i Odense efter Landmandsforsamlingen, at Tanken slog igennem ved det gunstige Indtryk, alle besøgende fik af den landbohistoriske Udstilling, der der var installeret i det militære Øvelseshus. Alle, der vare til Stede paa Landmandsforsamlingen, ville sikkert endnu erindre, hvilken Glæde det var at gennemgaa Udstillingen. Man kunde altsaa sige: 20,000 til Odense, naar der gives 15,000 til Aarhus. Dette vil jeg dog ikke gøre, for man kan ikke paa en Gang hævde, at det er en stor fælles Interesse for Landbruget og samtidig for stærkt hævde sin lokale Interesse. Jeg holder mig forvisset om, at kommer man til en Deling, saa vil man komme til Fyn og enten til Aarhus eller et andet Sted i Jylland, hvorom der kan opnaas Enighed. Det har undret mig, at den jydsk Komite, hvoraf min ærede Sidemand var Medlem, i sin Tid skrev til Landhusholdningsselskabet om, at der maatte blive taget fortrinligt Hensyn til Aarhus, og at en saa stor Del som muligt af det, der findes i Lyngby, maatte komme til Aarhus. Saaledes skal man ikke sige, hvis man mener, det er en fælles Interesse af Betydning for hele Landbruget, thi saa skal man være varsom med sine provinsielle Interesser og ikke sige „fortrinlig Adkomst“.

I Landhusholdningsselskabets Aarsberetning er der planmæssig foretaget en Deling af det rige Materiale i Lyngby, og hvis de ærede Medlemmer ville gaa den igennem, ville de se, at den tager sig ganske godt ud. Efter den vil der blive 15—1600 Genstande ude i Lyngby, medens Samlingen i Jylland og Fyn kan faa tildelt ca. 1250 Genstande hver. Denne Sag er altsaa saa langt fremme, at man ikke behøver at hale til sig, det kommer nok altsammen, naar man kommer til en samlet Overvejelse.

Saa er der en anden Grund, hvorfor jeg gerne vil have en samlet Overvejelse, og det er af den Grund, som den ærede Landbrugsminister i Dag nylig har fremhævet, at det er en meget kostbar Historie. Det er virkelig et Spørgsmaal, om Nyttens og Udbyttet af et saadant Landbrugsmuseum staar i et nogenlunde rimeligt Forhold til, hvad det koster ikke alene at etablere, men at drive det. Som den ærede Landbrugsminister udtalte, gaar man jo efter de Overvejelser, der have fundet Sted i Landhusholdningsselskabet, ud fra, at der til Bygningen baade i Jylland og paa Fyn vil